

Vliko pirmininko M. Krupavičiaus pranešimas Vliko sesijai apie Vliko veiklą ir jo darbo sąlygas.

«Visos Vliko veiklos, kiek ir kaip jis yra dirbęs per visą savo gyvenimo tremtyje laikotarpį, neapreps. Pagaliau ir nėra reikalo taip toli siekti, — kalbėjo Vliko sesijai pirmininkas M. Krupavičius, — nes tolimesnė praeitis jau istorijai priklauso. Savo pranešime aš apimsiu tik laiką nuo mano padaryto pranešimo tuo reikalu paskutiniame atsilankyme šioje pačioje Amerikos žemėje, vadinasi, nuo 1954 m. gegužės mėnesio ligi paskutinio Vliko posėdžio, t. y. ligi 1955 m. rugpjūčio m. 12-13 d. d. Tuo būdu pranešimas apims penkis Vliko posėdžius (protoko lai 320, 321, 322, 323 ir 324).

Vliko veikla ir jos sėkmės gumas nėra visai nepriklausomas, kaip nėra visai nepriklausoma kiekvieno pavienio žmogaus ar kokios organizacijos veikla. Pirmiausia, Vliko veikla labai priklauso nuo tų valstybių, kurios lemia tarptautinę politiką. Antra, ji priklauso nuo jo vidaus susitvarkymo ir tarpasavy santykių. Čia paliešama tarpusavy Vliko atstovų santykiai ir santykiai su Stasio Lozoraičiu. Ir, pagaliau, trečia — nuo finansinių išteklių.

Apie sprendžiamųjų valstybių įtaką į Vliko veiklą ne tenka ir kalbėti, visi tai žino ir lengvai supranta. Nedaug teks kalbėti ir apie finansų išteklių vaidmenį Vliko veikloje. Tautos Fondo iždinė varginga. Vlikas neįsistengia dėl to savo veiklos išvystyti net ligi pakenčiamo lygio. Aš manau, kad ne vienas yra susipažinęs su paskutiniųjų metų TF apyskaita, išsiuntinėta spaudai ir TF visų kraštų atstovybėms. Dėl tos priežasties Vlikas negali pagaminti net propagandinės ir reprezentacinės literatūros reikalingos laisvinimo reikalui. Jis turi dėl tos pačios priežasties labai apriboti ir palaikymą kultūrinės veiklos

ir lietuvybės išlaikimo akcijos. Net pati politinė laisvinimo veikla labai ribojama ir stabdoma dėl pinigų stokos. Nedaug yra vilties Vliko pajamas padidinti. Vlikas daugiausia yra pinigiskai remiamas Alto ir Kanados Lietuvių Bendruomenės. Be šių dviejų paramos Vlikas vargu galėtų savo darbą dirbti.

Iš vidaus santykių klausimo čia manau bent trumpai paminėti grupių santykius ir santykius su St. Lozoraičiu.

Prezidentas Eisenhower karo ligoninėje Fitzsimons. Denver mieste, Colorado estade. Nors prezidentas eina pareigas, bet gydytojai pataria nenuvargti, kad nepasikartotų širdies ataka. Ar galės kandidatuoti per ateinančius rinkimus į prezidentus, gydytojai galutinį atsakymą duos tik vasario mėn.

Vysk. Fulton Sheen

Dvasinis Bankrotas.

(Tąsa)

Kiti dar toliau nuėjo ir rei kalavo «pakeitimą» dorovės dėsnių, kad galėtų prisitaikyti komplikuoti ekonominei padėčiai.

Kiek iš tų sektų, kurios prieš keturis šimtus metų apie leido krikščionybės Tėvo namus. Šiandien tiki į Kristaus dievybę? Kiek iš jų tiki, kad Kristus mirė ant kryžiaus kaip pasaulio Išganytojas? Imkime šių dienų atsiskyruosiu dvasininkų pamokslus. Jie ten daugiausia kalba grynai ekonomiais klausimais. Kada savo pamoksluose jie paliečia Kristaus asmenį, tai apie Jį kalba, kaip apie žmogų, kuris mokė humanitarinės etikos. Kiek šiandien yra dar tokių, kurie tiki, kad viskas, kas yra parašyta Evangelijų knygoje apie Jėzų Kristų, yra tikra tiesa? Kiek tiki į Jo sielovadę, į Jo prisikėlimą iš numirusių? Kiek yra tokių, kurie tiki į Jo pareiškimą apie pragara? Kiek yra tokių, kurie sutinka ir pritaria Jo pasmerkimui sky-

rybų? Kiek yra tokių, kurie pripažintų ir skelbtų Jo mokslą apie atgailos, sąvės susivaldymo ir apsimaršimo reikalingumą? Tačiau, trys šimtai metų atgal ne vienas tų, kurie apieleido krikščionybės Tėvo namus, nebūtų atsisakę tų tiesų, priimtų ir pripažintų. Štai paaiškinimas, ką reiškia masinis atpuolimas nuo Kristaus, štai nuostakus istorijos faktas išseina aiškiai — krikščionybės Dvasios Tėvi išūkimieji ir kurie buvo vadina mi Šv. Rašto priešais, liko vieninteliai Šv. Rašto įkvėpimo ir autentiškumo gynėjai. Katalikai, kurie buvo kaltinami, kad jie slėpė Kristų dogmose, liko vieni Kristaus dievybės išpažinėjais. Iš tikimybe geriausia įrodo tik laikas.

Šiandien mes matome masinį atpuolimą ir nuo Dievo. Trys šimtmečiai atgal, tie, kurie apieleido Tėvo Namus, tikėjo į Dievo buvimą, bet baigiantis kitam šimtmečiui, jie jau baigė eikvoti tąjį brangų turtą — kad Dievas yra. Aš tuonioliktame šimtmečiuje taip

Apskritai reikia pasakyti, per šį dešimtmetį tie grupiniai santykiai įvairavo. Tarpais jie buvo visai patenkinami, kaip pvz. vykstant į Berno konferenciją, visos grupės sugebėjo kalbėti viena su kita. Vieningumas buvo pavyzdingas. 1845 m. birželio — liepos m. apie tris savaites tie santykiai buvo visai paired — dėl kilusių tarp laicistų ir ne laicistų bloko kivičių. Jie buvo likviduoti minėtų blokų vieningai sutartu žinomu protokolu. Pasitaikė tarp grupių kivičiai, apskritai imant, natūralus dalykas, bet turint omeny mūsų gyvenamas sąlygas ir didžiulę atsakomybę už siekiamus tikslus bei objektą, kurio ginti yra pašauktas Vlikas, didžiuliam tų kivičių

ATMINIMAI

Vincas Jonikas

Rymojam ir maštom, kas po mūsų lygumas
Šiokią naktį braido dulkančias pušnis.
Grojant vėjo pirštams pušimis, kaip stygomis,
Rodos, girdi girią dar ausis klusni.

Ten savi nameliai mus mažus suartino,
Kai ugnele šildė beržo žabarų,
Rasdavo mamytė kartais ir pabartinus,
Ir paguost mokėjo žodeliu geru.

Prisiminęs tėvas pasakojo nuotykius,
Kaip jieškojęs laimės po svečias šalis.
Sakė, kaip nestenkis, apsiprast nemojykis, —
Tavo širdį šaukia savas pašalys.

Savo dūmų kvapas ir, už lango matomas,
Gluosnyje Dievulis, žilas nuo šarmos,
O už jo — lig miško baltos, lygios platumos
Ir speige saulutės žvilgsnis, toks ramus.

Toks galingas burtas iš tolybių parvedė
Į namus paėmęs už pačios širdies,
Ten rekrutą seną, tremtinį ir karvedį,
Jo ir mūsų sielos vilsis ir gedės.

Rymojam ir maštom, o po mūsų lygumas
Braido sunkios kojos dulkančias pušnis.
Grojant vėjo pirštams pušimis, kaip stygomis,
Renka žingsnių aidą ten ausis klusni.

čų negalima surasti jokio pa teisinimo. Abejoju, ar galima bus rasti galimybę nuimti nuo jo atsakomybę tautai ir istorijai. Bet, iš antros pusės, su pasigėrėjimu turiu šia progą konstatuoti, kad Vlikas, dirbdamas realų darbą ir jausdamas savo atsakomybę, greičiau tarpusavy su sitardavo, negu grupės. Tai įrodo Vliko š/m. birželio mėn. 6 d. susitarimas praplėsti bendradarbiavimo bazę ir sureformuoti Vliko organus. Tai neįvyko dėl kai kurių grupių priešingo tuo reikalu nusistatymo. Gražus ir naudingas

grupių atstovų susitarimas griuvo, ir santykiai dar labiau au paastrėjo. Tas grupių santykių paastrėjimas prasidėjo pereinamais metais. Opozicijos veikla buvo beatodairinė, su priemonėmis buvo nesiskaitoma. Kai kurie laikraščiai darė įspūdį, kad kiti Lietuvos ir lietuvybės reikalai jiem nerūpėjo ir kad pagrindinis jų tikslas buvo silpninti ir kompromituoti visuomenės akyse Vliką. Tokia opozicija Vlikui kaštavo ir autoritetą, ir lėšų, nors jos akcija buvo paremta dažniausiai nie (Tąsa 3 pusl.)

danguje? Šimtas penkiasdešimt metų atgal dauguma tų, kurie apieleido Tėvo Namus, tą viską tikėjo. Paimkime kai kurių Jungtinių Valstybių senų universitetų raštus, kaip tai Harvardo, Yale, ir ten rasime, kad prieš šimtą metų veik visi tų universitetų profesorai ne tik tikėjo į Dievą, bet Ji tikrai ir dievotai garbino ir mylėjo. Šiandien apie tų įstaigų profesorų daugumą kad jie į Dievą tiki, jau negalima pasakyti. Ar daug iš jų tiki, kad jie turi nemirtingą sielą, kurią privalo išganyti? Štai ir vėl nuostabus faktas išseina aiškiai, kad katalikai, kurie buvo vadina mi priešais, varžytojais, kurie buvo kaltinami, kad jie savo autoritetu slopino protavimą, šiandien stovi vieni, kurie tik ir sako, kad žmogaus protas be jokios pagalbos gali Dievą. Jo Išmintį ir Jo Galybę pažinti. Tad ir dar kartą sakome, kad laikas yra geriausias ištikimybes lūdininkas.

Pastarųjų keturių šimtmečių istorija yra dvasinio puvi mo ir dieviškų tiesų turto eikvojimo istorija. Kristus Dievas tapo nužemintas iki pa-

prasto žmogaus. Žmogus sutvertas Dievo paveikslu ir pa našumu buvo nužemintas iki paprasto gyvulio, o gyvulys buvo nužemintas iki paprasto atomo. Ir tai yra vadina mi «pažanga». Tad argi reikia stebėtis, kad protaujantieji žmonės pradėjo rašyti ir kalbėti apie Vakarų civilizacijos smūkimą. Teisingai sako Spengleris, Masses ir daug kitų, kad Vakarų civilizacija žlunga. Daugelis iš jų klysta vien tik savotišku aiškiniu mu. Juos privedė prie žlugimo ne mašinos, ne finansai, ne laivynų apginklavimai, ne auksas, ir ne žiaurūs geležiniai determinizmo įstatymai. Du galutiniai tikrų tikriausių veiksniai, kurie Vakarų civilizaciją privedė prie žlugimo kaip jau minėjome, tai masinis atpuolimas nuo Kristaus ir nuo Dievo.

Antroji sūnaus palaidūno istorijos scena — nusivylimo laikas. Kol turto užteko, kol viskas auksu blizgėjo, šis saulis atrodė vieta, kur gera ir verta gyventi. Bet tas viskas buvo vien tik apgaulingi sapnai, kurie pasirodė ir išnyko. Uždanga nusileido. Vynu džiaungsmų pasaulis sūnui palaidūnui dabar jau nesidūlė. (B. D.)

(Tąsa iš 2 pusl.)

Didžiojo Vilniaus Seimo 50 m. Sukakti Minint

Bern. Brazdionis

TREMTINYS

ku neparemtais argumentais ir stačiai prasimanymais. Ilustracijai — keli pavyzdžiai. Opozicija tvirtino ir Vlike, ir spaudoj, kad Vliko ir VT pirmininkų kadencija turi būti vieneri metai, Vlikui nutarus kad kadencijos klausimas atsatomas kaip pirmiau buvęs, opozicija puolė Vliką, kad jis neteisėtai kadencijos terminą pakeitė, kad statusas gali būti keičiamas tik kvalifikuotos balsų daugumos ir tai padaryta todėl kad pirmininkai galėtų neribotai sėdėti savo kėdėse ir imti algą. Tuo gi tarpu Vliko statusas nereikalauja tokiam statuto pakeitimui kvalifikuotos daugumos, bet pakanka paprastos balsų daugumos. Vliko statuso 19 str. tuo reikalu štai ką sako: «Vlikas taria prasta posėdyje dalyvaujančių narių balsų dauguma, jei svarstomam klausimui šių nuostatų nenustatyta specialia dauguma». Tokios specialios tam reikalui balsų daugumos statusas nėra niekur nustatęs. Opozicijos pasiūlymu kalbamas statuto straipsnis buvo pakeistas taip pat paprasta balsų dauguma ir tik vienu skaitymu. Tada jiems ir statusas buvo geras, ir nebuvo jo laužymas. Arba vėl: atskiros nuomonės nepriimamos prie protokolo tais atvejais, kai tas klausimas nebuvo diskutuotas, nei Vlikas savo nuomonės nebuvo pareiškęs. Iš to opozicija padarė išvadą, kad Vliko didžiama neduodanti opozicijai pareikšti savo nuomonės, ją varžanti ir neleidžianti jai eiti Vliko atstovo pareigų laisvai. Du pavyzdžiai. O jų yra visa eilė. Bet ir šie nušviečia pakankamai opozicijos kelius ir tikslus. Visoje jos opozicinėje akcijoje nėra nei krislo teisybės.

Antras Vliko vidaus santykių labai opus ir žalingas mūsų laisvinamajai veiklai yra santykis su St. Lozoraičiu. Ši byla yra jau gerokai įsisėjęs ir gerokai įkyrėjusi ne tik Vlikui, bet ir visai lietuvių visuomenei. Ieškota visokių išeičių. Pasitarimų ir pasikalbėjimų su juo buvo daug, bet visa baigėsi be teigiamų rezultatų, o jei kur ir pavykdavo susitarti, kaip pvz. Berne konferencijoje, II Reutlingeno pasitarime 1952 m., Paryžiaus pasitarime 1952 m. tai po kiek laiko Lozoraičio buvo nuo to susitarimų atsiskaikoma. Taip pvz. Paryžiaus pasitarime abiejų pusių buvo sutarta, kad «reikalinga nustatyti praktiškas bendradarbiškas tarp Vliko pirmininko ir Lozoraičio. Šis praktiškas bendradarbiavimas vykdomas Lozoraičiui ir Vliko pirmininkui tariantis». Dar prieš tai buvo sutarta, kad projektuojamai bet kurios pusės svarbesni Lietuvos laisvinimo reikalai raštai prieš pasiunčiami duodama susipažinti kitai pusei ir pateikti dėl to rašto savo nuomonę. Balutis, Bačkis ir Graužinis to susitarimo ir dabar laikosi, žadeikis ne visada, o Girdvainis lig šiol nė vienu žodžiu neprisitarė. Jis Vlikui nepateikė nė vieno oficialaus rašto. Lozoraitis visas sutartis miršte pamiršo. Prieš pirmąją Keturių Didžiųjų Ženevos konferenciją aš eile laišku kviečiau Lozoraitį susitikti ir sutarti viešingą veiklą toj konferencijoje. Mano laišku jam buvo rašyti IV. 22, V. 11, V. 24, VI. 18 ir VII. 10 telegrama. Į pirmus jis atsakė neigiamai, o į paskutinius atsakė tik konferencijai pasibaigus. Į antrą-

Rusams pralaimėjus su Japonais karą, kuriam ir lietuviai turėjo sudėti už svetimų jų interesus savo kraujo auką carinėje Rusijoje prieš netinkamą valdymą kilo revoliucinis sąjūdis. Tas revoliucinis sąjūdis veikiai pasireiškė ir Lietuvoje. Intelligentai, valstiečiai, darbininkai ėmė reikalauti geresnio gyvenimo didesnių laisvių, visų piliečių lygybės, o pavergtosios tau-

tos — teisės pačioms tvarkyti savo gyvenimą ir spręsti savo likimą. Visame krašte kilo sumišimai ir dideli bruzdėjimai.

Jau sausio 29 d. Vilniuje ir Kaune buvo paskelbtas visuo tintis streikas, kuris vėliau persimetė į Šiaulius, Panevėžį, Suvalkų kraštą. Daug kur pradėjo rodytis «pamoks lininkai», reikalavusieji žmoniems laisvės ir jiems priderančių teisių. Prieš pat rugių apimtį sustreikavo daugelio dvarų darbininkai Aukštaičiuose, Žemaičiuose ir Suvalkų krašte. Ypač aktyviai visame sąjūdyje reišėsi socialdemokratai. 1796 m. susikūrusi «Lietuvos Socialdemokratų Partija», 1905 m. pradžioje pasivadinusį «Lietuvių Socialdemokratų Partija», pradėjo smarkią veiklą tarp Vilniaus darbininkų ir amatininkų o ją vėliau išplėtė ir kitur. Leido savo laikraštį, brošiūras, atsišaukimus. Svarbesni atsišaukimai buvo spausdinami 50 000 — 100 000 egz. tiražu. Visos partijos jėgos buvo mestos aktyviai kovai su caro valdžia Rugsėjo mėn. buvo išleistas «Manifestas Tautai». Kai spalio mėn. Rusijoje buvo paskelbtas visuotinis streikas, Lietuvoj tolimiesiems įvykiams buvo paruošti ir miestai, ir lietuviškasis kaimas. Spalio mėn. 10 d. visuotinis streikas Vilniuje pareikalavo kruvinų aukų.

Tokiomis sąlygomis 1905 m. gruodžio 4 d. buvo sušauktas Didysis Vilniaus Seimas, į kurį suvažiavo per 2 000 iš visos Lietuvos atstovų visų visuomenės sluoksnių ir srovių. Dalyvavo net ir Mažosios Lietuvos atstovai Seimas priėmė rezoliuciją, kuria visai etnografinėi Lietuvai pareikalavo savivaldos su visuotiniu balsavimu renkamu seimu Vilniuje, ragino žmones nenokėti okupantams mokesčių, uždarinėti degtinės monopolius, neleisti vaikų į rusiškas mokyklas, nestoti į caro kariuomenę ir nesikreipti į jokias valdžios instansas. Taip pat pareikalauta, kad mokyklose visi dalykai būtų dėstomi lietuviškai, o valsčiuose — lietuviškai atliekami visi reikalai. Be to, Vilniaus seimas nutarė, kad Lenkų karystės administracijai priklausanti Užnemunė (Suvalkų kraštas) būtų priskirtas prie Lietuvos.

Po Vilniaus Seimo įvyko tikra revoliucija: valsčiuose visagalius rusų raštininkus pakeitė lietuviai, iš mokyklų buvo išguiti rusai mokytojai, pabėgusi iš miesto policija pakeista sava milicija, sudė mokratinių valsčių teismai, nustota mokėti mokesčiai, įsakyta nebesimelsti už carą etc. Valsčiai imti organizuoti beluominiai, į kuriuos turėjo dėtis visi gyventojai.

Bet į metų galą atsigriebu si caro valdžia Lietuvą vėl

Kai išklydom, iškeliavom
Iš tėvynės Lietuvos,
Niekas kelio mums nerodė,
Krito bombos ant galvos.

Verkė Nemunas, patvinęs
Brolių ašarom, krauju,
Nepriklus ten niekas mūsų
Neprikels čia niekas jų.

Ir tariu sudie berželiams,
Ir tariu sudie klevams,
Ir tariu sudie kapelius
Ilsintiems tėvų tėvams.

Ir kai žemė sudėjavo
Visame tėvų krašte,
Man iš tolo pamojavo
Obelėlė šakute.

Sugirgždėjo svirno durys
Vėjo varstomos žiauriai...
O gal ne, gal širdį dūrė
Ten pravrirkę vyčiai?...

Gal ten jų giesmelės aidas
Šaukė: — grįžkit atgalios,
Nepaklydę, nepražuvę
Svetimų kraštų keliuos.

Ir dabar tą didį balsą
Rytą vakarą girdžiu.
Ir dabar visur aš ieškau,
Vien tik tėviškės žvaigždžių.

Vien tėvynė šaukia mano
Ir svajones ir mintis.
Ir tikiu, — ją mano akys
Nors prieš mirtį pamatys.

puolė su visu brutalumu. Revoliuciniam sąjūdy ypač pasižymėjusius rajonus: Kupiškio, Anykščių, Joniškio, Žagarės, Rokiškio, Akmenės, dalį Žemaičių ir Suvalkų krašto nušaubė baudžiamieji būriai. Į kitus miestus ar kaimus buvo šaudoma iš patrankų tik dėl to, kad ten buvo anksčiau atstatyti rusai mokytojai ar valsčiaus raštininkas. Kalėjimai buvo prigristi suimtųjų, prasidėjo visame krašte tremimai į Sibirą, jei kas dar nebuvo spėjęs pabėgti į Ameriką ar D. Britaniją. Caro valdžiai žinomais metodais pavyko nuslopinti sukilimą ir išsikovotą laisvę vėl gerkai suvaržyti. Vis dėlto ugniauti laisvės troškimo galutinai nepavyko. Toliauėjo draudžiamoji literatūra, kūrėsi organizacijos, stiprėjo kovos grūdinama tautinė sąmonė.

1905 m. įvykiai laikomi žymesniu sąmonėjančios lietuvių tautos pasipurtymu laisvei atgauti. Pradėtoji dėl sa vojo krašto laisvės kova, į

kurią ir Didysis Vilniaus Seimas, kurio šiemet minima 50 m. sukaktis, yra idėjęs svarų įnašą, eina toliau. Ir ji eis tol, kol iš lietuviškųjų žemių bus išguiti visi okupantai, o pavergtoji mūsų tauta, atgavusi visas laisves, vėl galės džiugiai nepriklausomu gyvenimu, įsijungdama į visų laisvųjų tautų bendruomenę.

Lietuviai Sibiro Stovyklose

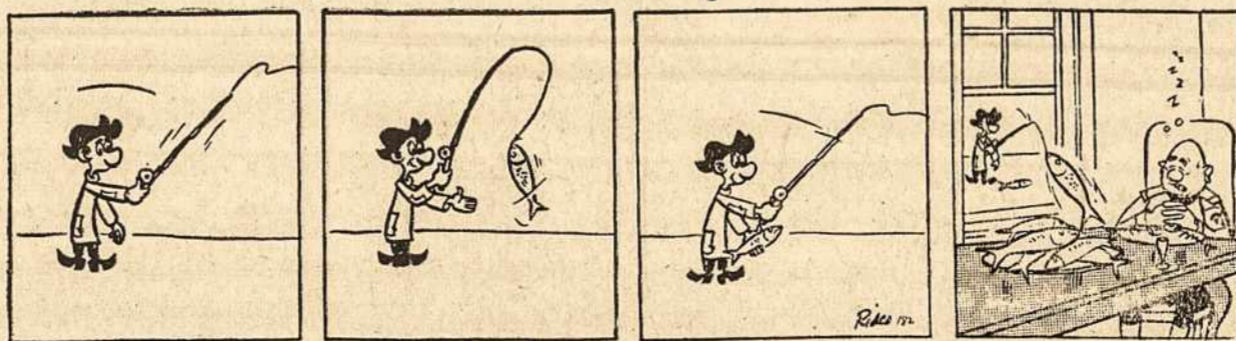
PRIEŠ ŽENEVOS KONFERENCIJĄ STREIKAVO SUIMTIETI VORKUTOJE

Be anksčiau skelbtųjų, štai pavardės tų mūsų tautiečių, apie kuriuos pavyko gauti žinių iš paleistųjų į laisvę vokiečių, austrų, olandų, belgų, suomių ir kitų karo belaisvių bei civilių internuotojų:

Vorkutoje laikomi šie mūsų tautiečiai: ANDRULIS (ar Andziulis). Jis turėjo būti gražintas Kaunan kaip sunkiai susirgęs. BALATAITIS — apie 38 m. amžiaus. Bronius BALTUTIS. Alfonsas BERNOTAS — apie 24 m. amžiaus, kilęs nuo Vokietijos pasienio. Kunigas ČERNAUSKAS — apie 38 m. amžiaus. Domininkas ENDRULIS. Petras JANKAUSKAS — apie 32 m. amžiaus. Eduardas JAŠKUNAS. Andriejus JONYNAS, Aloyzas JUKAUSKAS (ar Jankauskas). Konradas JUODŽ-

(pabaiga 4 pusl.)

(B. D.)

Anapus geležinės uždangos.

ETA CAFÉZINHO BOM!

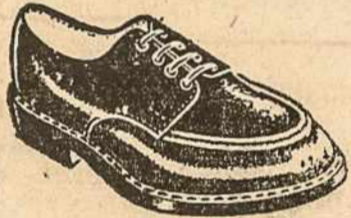
CAFÉ Caboclo

COMPANHIA UNIÃO DOS REFINADORES

O TAI SKANI KAVA

Industria e Comercio de Calçados

Motelton's Ltda.

SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 626 -- São Paulo

Atelier de Modas

ALEKSANDER BAGDONAS

RUA BARÃO DE ITAPETININGA, 2773 — 4 AND. — SALA 2
TEL. 34-7482 — SÃO PAULO

Foto-Studio "BERNARDO"

IKURTA 1890 METAIS

Išpildo meniškai įvairius foto darbus. Specialybė papildiniams tamsiuose tonuose ir sepiu, spalvinimui aliejiniais dažais ir pastele.

ARTHUR SCHMIDT

Priimami pakvietai į namus — Senų portretu reprodukcijos
RUA SÃO CAETANO, 447 — TEL. 4-5576 — SÃO PAULO

Nori būti žemės savininku?

Mato Grosso estadas tai duoda geriausios progos. Čia lengvai gali išsigyti daržus arba ūkius. Išsigyk šiandien, nes rytoj žemės vertė jau bus daug didesnė. Prašymus žemei išsigyti reikia rašyti estado valdžiai. Šitai Tamstai siūlo

Imobiliaria Alto do Guaporé Ltda.

Cuiabá, Mato Grosso - Centralinė raštinė: Cx. Postal 98
Painformuojame ir per laiškus.

ALBERTAS PAVILAVIČIUS

teisinis patarėjas prie advokato
RUY DE MELO PEREIRA

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.
Raštinė: Rua Senador Feijo, 176 5-and. sala 520
Rezidencija: Rua Itaqueri, 431 São Paulo

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO J. L. Galinskas Ltda.

BALDŲ SANDĖLIS
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Madeiras do Brasil

PRANAS & CIA. LTDA.

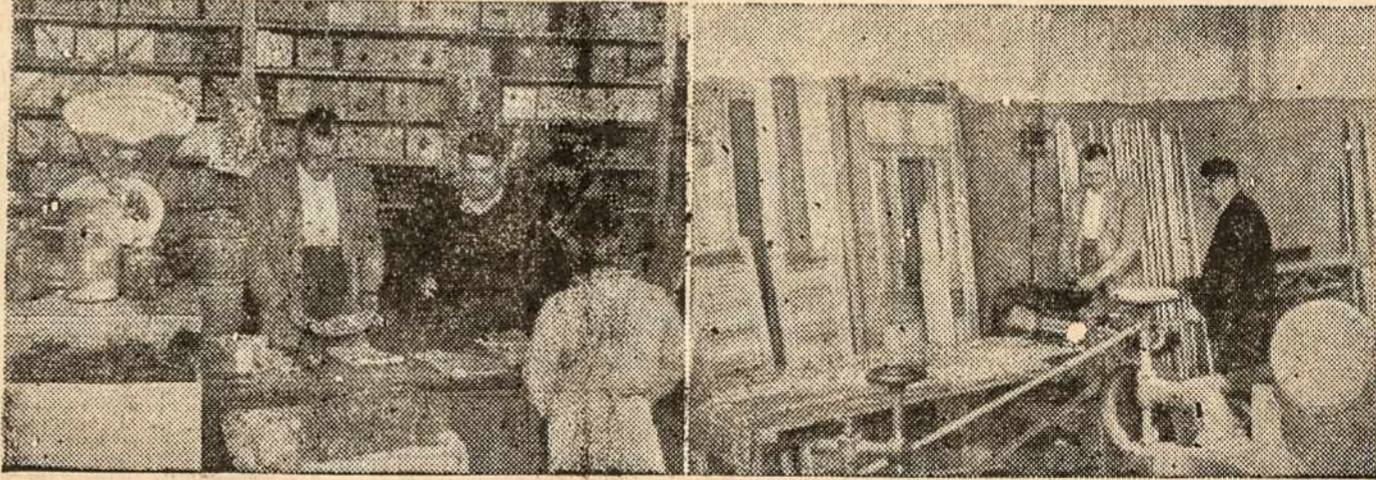
Importação — Exportação

Raštinė: Rua do México, 90 - 9.0 - sala 904
Rio de Janeiro - Fone: 32-9294

Ar jau isigijai rasytojos K. Pazėraitės idomų romana «Nusidėjėlė» ir jos noveliu rinkini «Didvyriu Zemė»? Jej ne - nieko nelaukdamas kreipkis Mūsų Lietuvos» redakcija

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

AVENIDA DR. GIACAGLINI, 34-C

VILA ALPINA

VIENTELIAI ATSTOVAI
GARSIOJO VANDENS
LINDOYA

ALAUŠ VARYKLOS COLUMBIA S/A.
GAMINIŲ PLATINTOJAI

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienasbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitinkite ir visados naudokite!

PIJA DINO RIENO, 795 a 835 Casa Postal 3067
TELEFONES: 51-4019 e 51-2223 SÃO PAULO

MIELI LIETUVIAI!

Artinantis maudymosi sezoni ir esant laisvų kambarių kviečiame visus atvykstančius į Santos poilsiu apsisistoti pas Steponaičius. Galima gauti kambarį su maistu ir be maisto. Privažiavimas automobiliu labai patogus, gatvė naujai išgrįsta.
Adresas: Rua Godofredo Fraga, 173 — José Menino

Kiekvieną sekmadienį prie bažnyčios pas spaudos platintoją B. Šimkų galima gauti nusipirkti naujausių lietuviškų knygų, maldaknygių bei laikraščių.

— LAPOS lietuviams pranešame, kad Lapos lietuvių gali atsitiinti laikraščius St. Saldzio krautuvėje, Rua Clemente Alvares, 137.

SKAITYK IR PLATINK «MŪSŲ LIETUVA»

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

